

ΟΙ ΒΟΜΒΕΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ ΚΑΙ ΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

(σύνθημα που φωνάχτηκε στους δρόμους της Αθήνας την 1η Οκτώβρη 2002)

Ο πόλεμος έχει κηρυχθεί από καιρό...

Μετά την “αυτοκρατορία του κακού” του Ρήγκαν, την επιβολή της “νέας τάξης πραγμάτων” του πατήρ Μπους και την ολοκλήρωσή της από τον Κλίντον, “Όσοι δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας” είναι το νέο δόγμα της πλανητικής κυριαρχίας του υιού Μπους. Ο αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία αποκτάει διαστάσεις ολοκληρωτικού πολέμου σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του πλανήτη.

Κράτη, λαοί, κυβερνήσεις, κοινωνικές, εθνικές, θρησκευτικές ομάδες και άτομα βρίσκονται συνεχώς στο στόχαστρο. Το πρόσχημα της τρομοκρατίας μετά και την 11η Σεπτέμβρη γίνεται για τις ΗΠΑ το μόνιμο και νόμιμο άλλοθι, έξω ακόμα κι απ’ τα πλαίσια διεθνών οργανισμών, συνθηκών και συμφωνιών –τους μηχανισμούς δηλαδή που αποτελούν το λεγόμενο διεθνές δίκαιο– για την επιβολή των αναγκαίων συνθηκών κυριαρχίας και εξασφάλισης των πολυποίκιλων συμφερόντων τους.

Αν στην Ελλάδα η επιβολή της ισχύος γίνεται με πολλαπλά πολιτικά μέσα, νόμιμα και κυρίως παράνομα, δεν έγινε το ίδιο στη Γιουγκοσλαβία και στο Αφγανιστάν, δεν έγινε το ίδιο στη Ρωσία με την ανενδοίαστη χημική επίθεση που εξαπέλυσε η κυβέρνηση Πούτιν στο όνομα της προστασίας της κοινωνίας αλλά ουσιαστικά εναντίον της. Δεν θα γίνει σίγουρα το ίδιο στο Ιράκ όπου με πρόσχημα το καθεστώς Σαντάμ και το φαντασιακό “κακό” που πρεσβεύει για άλλη μια φορά ο ιρακινός λαός θα υποστεί την κτηνωδία του πολέμου και την εξαθλίωση του οικονομικού αποκλεισμού.

Οι τρομοκράτες μιλούν για τρομοκρατία...

Και στην Ελλάδα ο “αντιτρομοκρατικός αγώνας” που προετοιμάστηκε με την ψήφιση του τρομονόμου και πήρε σάρκα και οστά με τη σύλληψη και καταρχήν προφυλάκιση των υπόπτων ως μελών της 17 Νοέμβρη, έχει εξελιχθεί σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε δικαιώματα και ελευθερίες, στην ιστορία, στο παρόν και στο μέλλον του κινήματος.

Ο αντιδικτατορικός αγώνας και η μεταπολιτευτική ιστορία σαρώνονται. Οι διεκδικήσεις και οι αγώνες, οι κατακτήσεις και οι πρακτικές, οι μικρές νίκες και οι πικρές ήττες, τα πρόσωπα και οι ιδέες συκοφαντούνται.

Δεν χωράνε στο μέλλον της αποστειρωμένης διαχείρισης, των ανθρωπιστικών πολέμων, της ισχυρής οικονομίας, της κοινωνίας της ασφάλειας.

Το καθεστώς, απαλλαγμένο από τους εφιάλτες και τις ενοχές του, μέσα από την επιβεβαίωση της ισχύος του, θριαμβολογεί. Δεν θριαμβολογεί μόνο του. Μαζί του ένας αηδιαστικός συρφετός από ακροδεξιούς, προοδευτικούς και ροζ αριστερούς, πρώην και νυν “αγωνιστές”, μαθητευόμενους πράκτορες και ρουφιάνους δημοσιογράφους, μαζί με τη CIA, την ΚΥΠ και τη Scotland Yard –αυτοί που συγκροτούν το μέτωπο του δημοκρατικού ολοκληρωτισμού.

Είναι αυτοί που επιτέθηκαν με απίστευτη μανία εναντίον της μαχητικής πορείας της 1ης Οκτώβρη όπου συμμετείχαν 3.000 σύντροφοι και εξαπέλυσαν μια εκτεταμένη επιχείρηση καταστολής εναντίον της ανυπότακτης νεολαίας, με προσαγωγές και πολύωρες παράνομες ανακρίσεις.

Είναι αυτοί, τέλος, που προανήγγειλαν και μεθόδευσαν κατ’ εντολήν της Ουάσινγκτον την προφυλάκιση του αγωνιστή εργάτη Γιάννη Σερίφη, ποινικοποιώντας στο πρόσωπό του το κοινωνικό κίνημα όπως αυτό διαμορφώθηκε από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Όχι στην εξόντωση των πολιτικών κρατουμένων

Όσο κι αν διαφωνεί κάποιος με τη 17 Νοέμβρη, και εμείς έχουμε πολλούς περισσότερους λόγους από τους διώκτες της, λόγους που έχουν να κάνουν με το ίδιο το εγχείρημα της κοινωνικής απελευθέρωσης και τις επιλογές αντίστασης, οι κρατούμενοι ως μέλη της είναι από κάθε άποψη και ιδεολογική θέση πολιτικοί κρατούμενοι και σαν τέτοιους θα τους υπερασπιστούμε. Όχι τόσο τα πρόσωπα αλλά τις συνθήκες που αυτά αντιμετωπίζουν. Δεν μας περισσεύουν δικαιώματα και ελευθερίες για να τα χαρίσουμε.

Η απάνθρωπη απομόνωση των πολιτικών κρατουμένων στα λευκά κελιά παραβιάζει και τις ίδιες τις βασικές αρχές της αστικής δημοκρατίας, αποτελεί ουσιαστικά μια μορφή βασανιστηρίου. Σε κανέναν άλλο κρατούμενο δεν απαγορεύεται η απρόσκοπτη επικοινωνία με τους δικηγόρους, τους συγγενείς και τους συγκρατούμενους τους. Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος τιμωρήθηκε με πενήνήμερη στέρηση του προαυλισμού επειδή τόλμησε να δημοσιοποιήσει τις ιδέες του σε επαρχιακή εφημερίδα!

Στο δρόμο να σπάσουμε τον τρόμο!

Η θεσμική και επιχειρησιακή ένταση της κρατικής καταστολής και της επιτήρησης, της οποίας γινόμαστε μάρτυρες, δεν απειλεί όμως μόνο τον αριστερό και αντιεξουσιαστικό χώρο. Απλώνει τον τρόμο σε όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας, σε όσους αντιστέκονται αλλά και σ' αυτούς που μπορεί να το επιχειρήσουν στο μέλλον. Κάθε απεργία που εξαγγέλλεται κρίνεται αυτομάτως παράνομη και καταχρηστική. Απεργοί χτυπιούνται από τις δυνάμεις καταστολής, συνδικαλιστές παραπέμπονται σε δίκες. Οι δολοφονίες των εργατών (που ξεπέρασαν φέτος κάθε όριο στο βωμό του... ολυμπιακού ιδεώδους) αποκαλούνται "ατυχήματα" και δικάζονται ως πλημμεληματικές παραβάσεις. Οι δολοφονίες μεταναστών βαφτίζονται τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις. Η παραβατικότητα των νεολαίων γίνεται η θανατική τους καταδίκη, όπως τα τελευταία συμβάντα πέρσι στο Ζεφύρι και φέτος στη Γλυφάδα.

Στο νέο δόγμα της παγκόσμιας κυριαρχίας "όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας", η απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη από το "Ναι, είμαστε εναντίον σας"... Ενάντια στην τρομοκρατία της παγκόσμιας κυριαρχίας, παντού όπου χτυπάει ο παλμός της αντίστασης και του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΗΣΥΧΙΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΕΡΙΦΗ

Συσπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία